

Апостолътъ отговаря: всѣки отъ васъ предпазливо и тайно да покани своитѣ приятели, познати и роднини да се запишатъ въ комитета; съберете пари да се купятъ за всички оржжия (пушки, ножове, револвери, барутъ, куршуми); запишете всички коне, годни за товаръ и за яздене, запишете кола и волове за превозъ, уийте си нови шаечени дрехи по униформа, поржчайте си калпаци съ кръстове начело, поржчайте знаме за всѣка дружина, пригответе си обуца и суха храна . . .

— Гледайте всичко да бжде готово до 1-и май.

Обиколка по села и градове

Апостолитѣ и тѣхнитѣ помощници работили усилено цѣли 3 месеца (февруарий, мартъ и априлъ). Всички въ своето мѣсто, въ своя окржгъ, обикалятъ градоветѣ и селата по веднажъ и по дваждъ. Събиратъ доброволци, насърдчаватъ, съветватъ, будятъ, па и понѣкога заплашватъ онѣзи мързеливи или нехайни българи, които правятъ оглушки, та нито сами се записватъ за възстаници, нито пѣкъ даватъ помощъ за общото дѣло. Народнитѣ дейци се отнасятъ и до чорбаджитѣ. Много отъ добритѣ чорбаджии, особено тѣхнитѣ синове, се записватъ възстаници и даватъ бащини пари за оржжия. Нѣкои, обаче, чорбаджии, които вървѣли съ турцитѣ и гърцитѣ, не върватъ, че народътъ може самъ да се освободи; тѣ чакатъ да дойде Русия, Австрия или Сърбия. На такива чорбаджии апостолитѣ казватъ: „Никой не дава на готово“. Апостолитѣ се отнасятъ строго къмъ тѣхъ, заплашватъ, че ще ги накажатъ, ако не даватъ помощи или издадатъ народното дѣло на турцитѣ. Макаръ нѣкой чорбаджии да не довѣрявали на младитѣ апостоли, че ще докаратъ свобода, тѣ пакъ, като българи, давали пари, и не издали на турцитѣ дѣлото, макаръ всѣки день да заседавали въ съветитѣ на турскитѣ конаци.